

Men Markederne synes nu mange Steder at blive smaa Folkefester, men man kan ikke Andet end ønske, at Folkefester, naar de skulde finde Sted, maatte have et noget adlere Præg. — Forsaavidt det samme ærede Medlem og det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (Rasmussen) have anset over Lovforslagets § 13 og ment, at den Bevillingsmyndighed, som hidtil har været tillagt Indenrigsministeren, burde bibeholdes og ikke let kunde indværes, skal jeg dog tillade mig i Anledning af det i denne Henseende stillede Ændringsforslag at gjøre opmærksom paa, dels at Flertallet maa slutte sig til Lovforslaget, dels at den Maade, hvorpaa dette Ændringsforslag er affattet, ikke synes mig at være ganske heldig. Det hedder deri: „Dog kan Indenrigsministeriet, hvor en i Henshold til den i denne Paragraf nævnte Bemyndigelse meddeelt Bevilling maatte bortfalde, ogsaa for Fremtiden meddele Bevilling til at drive samme Næring, naar Hensynet til Stedets Behoeres Læve taler derved.“ Jeg tror, det havde været heldigere, om der havde staaet „de stedblige Forhold“, thi det vilde have omfattet de to Steder, hvorom der er Tale, nemlig det ene Sted, hvor Bevillingen ønskes, og det andet Sted, som iver ved, at Bevillingen gives, og hvis Lovbegrundede Rettigheder tilsidestattes. Det vil jo ikke være muligt for Ministeren alene at tage Hensyn til det ene Sted, og efter hvad der er oplyst under Sagens Behandling, er det jo ogsaa forklaret, at Indenrigsministeren altid, hvor der har været Spørgsmaal om slige Undtagelser, har lagt Vægt paa de Erklæringer, der ere afgivne fra Kjøbstædernes Side. Udvalgets Flertal vil saaledes ikke kunne tiltræde det nævnte Ændringsforslag. — Efter hvad den høitærede Formand har yttret, kan jeg ikke anse mig berettiget til at gaa videre ind paa de Betragtninger med Hensyn til Kjøbstæderne, som det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (Rasmussen) anførte. Disse Bemærkninger og Taler om Kjøbstædernes Privilegier syntes mig klart at vise, at det ærede Medlem ikke er meget fortrolig med Forholdene i Kjøbstæderne. — I Anledning af det Ændringsforslag, som af Landssthingsmanden for 4de Kredts med flere ærede Medlemmer er stillet til § 2, og som angaar Forbrugsforeningerne, skal jeg i det høitærede Things Erindring tilbagefalde de Betragtninger, som Udvalgets Flertal har fremsat i den afgivne Betænkning, hvor det navnlig har gjort opmærksom paa, at den gunstige Stemning, som der er hos Mange for Forbrugsforeninger, tilbørlig beror paa, at man overser en stor Del Medborgeres Rettigheder, som lide ved disse Foreninger. Naar de ærede Herrer ville se hen til de Mange, som sidde i Smaaanæring, som maa løse Næringsbevis og Borgerklub og svare Skatter og Afgifter, og saa maa se paa, at der dannes Forbrugsforeninger ved Siden af dem for at berøve dem deres Indtægt, saa vil det let ses, at en Del Medborgere lide ikke ubetydelig derunder, og at saadanne For-

hold maa give Anledning til betydelig Misstemning mellem de Næringsdrivende. Den Slags Forbrugsforeninger, som det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Oyenbøll) omtalte, og som kun fordele de indkjøbte Varer mellem egne Medlemmer uden derpaa at tage nogen Fordel, er der jo egentlig ikke her Tale om. Her er kun Tale om de Forbrugsforeninger, som ville erhverve ved deres Virksomhed, som købe Varer og sælge dem til sædvanlige Priser for ved Overfludet at kunne opnaa visse Fordelle for Medlemmerne; men at disse Forbrugsforeninger bør vinde Borgerklub eller Næringsbevis synes at være utvivlsomt. Det nævnte Ændringsforslag til denne Paragraf gaar ud paa, at Forbrugsforeningerne med Hensyn til Kjendelsen for Næringsbevis skulde have den Begunstigelse, at denne ikke skulde erlægges, førend Forbrugsforeningen havde været i Virksomhed i et Aar. Udvalgets Flertal kan ikke tiltræde dette Forslag. Det synes at lide af en vis Halvhed, thi ogsaa for unge Haandværkere, for unge Handelsmænd, der etablere sig, kan man jo anføre, at det ogsaa kan falde dem haardt at udrede Borgerklubsgebyret eller Udgifterne ved Næringsbeviset, og at de derfor ogsaa maatte kunne vente, at der blev taget Hensyn til deres Læve, og indrømmedes dem en passende Frist. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at for Forbrugsforeningernes Vedkommende forudsætter dette Ændringsforslag en vis Organisation. Det maatte jo navnlig kjendes, naar Forbrugsforeningen var dannet, for at Dvirigheden, der skulde holde Kontrol med Afgiftens Erlægelse, kunde passe paa, at den virkelig blev betalt, naar Møret var omme; men saadan Anmeldelse om Dannelsen af en Forbrugsforening sker ikke og skal efter Lovgivningens nuværende Bestemmelser ikke ske, medens Ændringsforslaget dog synes at forudsætte dette, naar det bestemmes, at en vis Frist skal forløbe, inden Afgiften skal betales. — Hvad angaar Ændringsforslagene til §§ 2 og 9, som ere stillede af det ærede Medlem for 5te Kredts (Oyenbøll), da skal jeg bemærke, at Ændringsforslaget til § 2 virkelig forekommer mig at være mere end en Redaktion, hvilket det ærede Medlem ogsaa syntes at indrømme, og det forekommer mig altsaa, at dette Ændringsforslag maa komme til Afstemning først. Jeg skal for Dvrigt med Hensyn til disse Ændringsforslag ikke kunne tale paa Udvalgets Flertals Vegne, da de saa sent ere komne Udvalget i Hænde, men for mit eget Vedkommende skal jeg erklære, at jeg ganske kan tiltræde Ændringsforslaget til § 2. — Større Tvivl har jeg med Hensyn til Ændringsforslaget til § 9. Af Betænkningen vil man kunne se Udvalgets Betragtning med Hensyn til et Andragende fra Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn og forskellige andre Andragender, som gaa ud paa at klage over den Misbrug, som finder Sted derved, at omtrent et Tusinde eller flere omslæbende Personer salbyde uldne og linnede Varer